

Electro-Harmonix Blurst
Type: modulerend filter
Regelaars: vol, blend, resonantie, rate, range
Schakelaars: exp mode, tap divide, shape, tap, bypass
Aansluitingen: ingang, uitgang, expressiepedaal (alle jack)
Voeding: 9V adapter (meegeleverd)
Prijs: € 166,-

Dat je veel functies met een expressiepedaal kunt aanpassen, maakt de Blurst perfect voor optredens

Als je deze knop één seconde ingedrukt houdt, kom je in het verborgen menu met nog meer instelmogelijkheden

Electro-Harmonix Canyon
Type: delay en looper
Regelaars: fx lvl, delay, feedback, mode
Schakelaars: tap divide, bypass
Aansluitingen: in- en -uitgang, tap in
Voeding: 9V adapter (meegeleverd)
Prijs: € 166,-

Door de twee uitgangen kun je bijvoorbeeld je gitaargeluid intact houden en over een andere versterker de synthsound toevoegen

Electro-Harmonix Synth9
Type: synth-emulatie
Regelaars: dry-, synthvolume, control 1, control 2
Schakelaars: bypass, presetkeuze
Aansluitingen: ingang, dry uitgang, effect uitgang
Voeding: 9V adapter (meegeleverd)
Prijs: € 243,-
Distributeur: BMI (www.ehx.com)

ELECTRO-HARMONIX BLURST, CANYON EN SYNTH9 INNOVATIEVE EFFECTEN

Electro-Harmonix is altijd goed geweest in het out-of-the-box-denken. De nieuwe Blurst-, Canyon- en Synth9-effectpedalen zijn daar weer treffende voorbeelden van.

Het New Yorkse Electro-Harmonix brengt, afgezien van een korte onderbreking in de jaren tachtig, al ruim vijftig jaar effectpedalen uit. De Memory Man-delay, de Big Muff-fuzz en de POG-octaver zijn ware klassiekers geworden. De laatste jaren is de stroom nieuwe effectpedalen van EHX soms haast teveel om bij te houden, maar bijna altijd zijn het eigenzinnige en de creativiteit stimulerende effecten. We testen drie recente EHX-pedalen: de Blurst is een modulerend filtereffect, de Canyon een delay en looper en de Synth9 geeft je de sound van klassieke analoge synthesizers. Het zijn Electro-Harmonix-producten zoals we dat gewend zijn: stevige behuizing met een robuust uiterlijk en met bijzondere graphics en kleuren. Voeding krijgen de pedalen van een meegeleverde 9V-netadapter.

BLURST De Blurst is een relatief breed pedaal omdat hij twee voetschakelaars moet herbergen. Je creëert het geluid met vijf draaiknoppen en drie tuimelschakelaars. Er zijn een in- en uitgang en een aansluiting voor een expressiepedaal. De Blurst zou je het broertje van de envelopefilter kunnen noemen. Wordt bij een envelopefilter de modulatie bepaald door de aanslag van de snaren, bij de Blurst gebeurt dit door de interne LFO (low frequency oscillator). Met de volume- en blendregelaar stel je de sterkte van het effect in en resonance regelt de resonantie van de filter. De snelheid van de modulatie bepaal je met de rate-regelaar, of via de tapfootswitch. Je kunt kiezen uit drie verschillende golfvormen en het frequentiegebied van de modulatie aanpassen. Als je wilt kun je de rate, filter, of modula-

tierange ook met een expressie-peaal bedienen. Al met al best wel wat functies die elk op zich het geluid sterk beïnvloeden. Het kost dan ook even om dit apparaat goed te doorgronden. Zet je het effect aan dan herken je, met de regelaars in de middenstand, een soort van mild auto-waheffect, maar ga je met de golfvorm, range en resonance spelen, dan krijg je heel verrassende geluiden: van een simpel phaser/flangergeluid tot een ritmische sweep en synthachtige pulse-effecten.

CANYON De Canyon heeft een in- en uitgang en een aansluiting voor een externe switch waarmee je de delaytijd kunt 'tappen'. Het bedieningspaneel bestaat uit een tap divide-knop, een bypassvoetschakelaar, drie

draaiknoppen voor delayvolume, feedback (aantal herhalingen) en delaytijd en een elfstanden draaischakelaar, het wonderknopje waarmee je de verschillende delaytypen selecteert.

Nu zul je denken dat aan een delay/looperpedaal niet zoveel te veranderen is. Toch is dit hier wel het geval. De delaytijd is van 5 milliseconden tot 3 seconden instelbaar. Leuk wordt het als je met de elf delaytypen gaat stoeien, die gaan van een simpele delay tot multitap-, modulerende, reverse-, tape-, octaaf delay-, shimmer- en sample & hold-effecten en zelfs een kopie van EHX's befaamde Deluxe Memory Man-delay. De geluidskwaliteit van de verschillende delays is goed en onderscheidend: de gewone delay heeft hele andere karakteristieken dan bijvoorbeeld de verb-delay. Er zit ook nog een soort van verborgen functie op dit pedaal, die 'secondary knob control' heet. Als je de tap divide-knop één seconde ingedrukt houdt, kom je in deze stand en kun je van de negen eerder genoemde effecten nog parameters veranderen: de delay- en feedbackregelaar krijgen dan een andere functie en daarmee verander je, afhankelijk van de modeselector, bijvoorbeeld de modulatiesnelheid, diepte of galmtijd. Een hele bruikbare functie, alleen tijdens het spelen die kleine schakelaar indrukken en vervol-

gens aan de knoppen draaien vind ik minder praktisch. Van tevoren dus goed instellen. Aparte vermelding verdient de looper, die is simpel maar effectief. Je kunt tot 62 seconden opnemen. Je trap eenvoudig op de voetschakelaar om de opname te starten en na nog een keer trappen stopt deze weer. De weergave is een getrouwe kopie van het origineel, zowel in lage en hoge frequenties en zowel met clean als overstuurd geluid.

SYNTH9 Alweer het vijfde effect in de serie toetsensounds voor gitaar. Na twee orgel-emulaties (B9 en C9), eentje voor elektrische piano's (Key9), Mellotron (Mel9), nu de Synth9 die je klassieke synthsounds geeft. Twee control-draaiknoppen laten je (per sound verschillend) karakteristieken als tone, filter sweep, octaaf, modulatie of portamento (glijden van de ene noot naar de andere) instellen. Met de dry- en synthregelaars kun je de balans tussen je directe signaal en het effect en het volume van de synth-sound aanpassen. Alle synths klinken levendig en vol en roepen meteen associaties op met klassieke pop- en rocknummers waarvoor ze bepalend waren (Lucky Man van Emerson Lake & Palmer, Jump van Van Halen, et cetera). Het is trouwens wel even werken om op een overtuigende manier synth te spelen op

gitaar. De tracking varieert nogal eens en veel sounds vereisen een steady aanslag. Hiermee kun je zowel een toetsenist uitsparen in je coverband (overdreven gesteld, maar toch), als nieuwe geluidsmogelijkheden op je gitaar ontdekken. Vooral in combinatie met direct signaal voor een goede attack, heb je er uren plezier mee. Op bas (en zelfs op toetsen) is de Synth9 voor wat 'special effects' trouwens ook prima te gebruiken. Het nadeel daarbij is dat de tracking van de geluiden aangepast is op het frequentiebereik van een gitaar (lager dan de lage A op een bas werkt het pedaal bijvoorbeeld niet goed meer).

SCHOT IN DE ROOS De Blurst en Canyon zijn nieuwe concepten met uitgebreide mogelijkheden, van een mild effect tot aan een nauwelijks herkenbaar origineel gitaargeluid. We zien ze wel belanden op het effectbord van Oz Noy, Red Hot Chili Peppers of Gerry Leonard - zo individueel, apart en onderscheidend zijn deze effecten in te stellen. Overigens zijn de Blurst en de Canyon net zo bruikbaar voor de bassist. De Synth9 is weer een uiterst geslaagde toevoeging aan EHX' serie toetsengeluiden voor gitaar. De kwaliteit-prijsverhouding is top. Kortom: een schot in de roos en effecten die je zeker een keer moet uitproberen.